

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010035
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0019010035.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému V. C. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 0T/6/2019 zo dňa 24. 7. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 13. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Obžalovaný V. C. Q., nar. 5. 3. XXXX v Y.,
trvale bytom H. XXX/X,
Y.

je v i n n ý, ž e

aj napriek tomu, že bol odsúdený Okresným súdom Chrudim sp. zn. 2T/60/2017 zo dňa 12.09.2017, právoplatného dňa 12.12.2017 za pokračujúci zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. a) tr. zákonníku a za pokračujúci zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), odst. písm. a), c) tr. zákonníku v spojení rozsudkom Krajského súdu Hradce Králové - pobočka v Pardubuciach sp. zn. 13To 458/2017 zo dňa 12.12.2017, právoplatného dňa 12.12.2017, za čo bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do väznice s ostrahou, pričom uznesením Okresného súdu v Trutnove sp. zn. 3PP 49/2018 zo dňa 25.06.2018, právoplatného dňa 25.06.2018 bol obvinený podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, kde mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov do 25.06.2021,

dňa 16.01.2019 v čase okolo 11.20 h. v reštaurácii Slniečny dvor v Michalovciach na ul. Pekárenská 4 využil nepozornosť pošk. I.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX a z jeho pravého dolného vrecka jeho vesty, prevesenej na stoličke bezprostredne za ním, mu odcudzil koženú peňaženku spolu s celým obsahom, čím pre poškodeného I.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške 40 € za samotnú peňaženku, hotovosť vo výške 40 € v desať eurových bankovkách, 8 ks stravných lístkov v cene jedného 3,70 €, pričom celková škoda predstavuje 109,60 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere

8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 0T/6/2019 zo dňa 24. 7. 2019 uznal obžalovaného V. C. Q. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že bol odsúdený Okresným súdom Chrudim sp. zn. 2T/60/2017 zo dňa 12.09.2017, právoplatného dňa 12.12.2017 za pokračujúci zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. a) tr. zákonníku a za pokračujúci zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), odst. písm. a), c) tr. zákonníku v spojení rozsudkom Krajského súdu Hradce Králové - pobočka v Pardubuciach sp. zn. 13To 458/2017 zo dňa 12.12.2017, právoplatného dňa 12.12.2017, za čo bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do väznice s ostrahou, pričom uznesením Okresného súdu v Trutnove sp. zn. 3PP 49/2018 zo dňa 25.06.2018, právoplatného dňa 25.06.2018 bol obvinený podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, kde mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov do 25.06.2021,

dňa 16.01.2019 v čase okolo 11.20 h. v reštaurácii Slnecný dvor v Michalovciach na ul. Pekárenská 4 využil nepozornosť pošk. I.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX a z jeho pravého dolného vrecka jeho vesty, prevesenej na stoličke bezprostredne za ním, mu odcudzil koženú peňaženku spolu s celým obsahom, čím pre poškodeného I.. Q. W., nar. 22.06.1968 spôsobil škodu vo výške 40 € za samotnú peňaženku, hotovosť vo výške 40 € v desať eurových bankovkách, 8 ks stravných lístkov v cene jedného 3,70 €, pričom celková škoda predstavuje 109,60 €.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 3 za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to do výroku o vine a výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutému rozsudku okresného súdu predchádzali podstatné chyby konania. Boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a zároveň sú skutkové zistenia nejasné alebo neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a sú tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Podrobne poukazuje na výpoveď svedkov U. G., I. C., na výpoveď poškodeného Bc. Q. W. a na to, že záver o jeho vine je postavený výlučne na výpovedi svedka U. G., ktorý nie je si istý, či videl ľavú ruku obžalovaného, nakoľko sedel pri stene, či videl, že by obžalovaný siahal ľavou rukou do vrecka svojej vetrovky, či videl, že obžalovaný mal niečo v ruke, ale nevedel to definovať, z toho dôvodu nešiel hneď za poškodeným a nepamätá sa, z ktorého vrecka vetrovky poškodeného mal obžalovaný niečo vybrať. Ďalej poukázal na ustanovenia § 85 ods. 1 a § 85 ods. 2 Tr. por., na nesprávny potup policajtov a má zato, že postup orgánov činných v trestnom konaní bol od začiatku nezákonný a ako taký zaťažuje vadou nezákonnosti aj iné vo veci vykonané dôkazy v rámci prípravného konania, ktorých obsah sa premietol aj do dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. v spojení s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V prvom rade považuje krajský súd za potrebné uviesť, že nemal žiadne pochybnosti o zákonnosti a vecnej správnosti výroku napadnutého rozsudku o vine a ani o ustálení právnej kvalifikácie konania obžalovaného v čase rozhodovania okresného súdu ako o trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov za neprímerane prísny, v dôsledku čoho bolo potrebné zrušovať výrok o treste napadnutého rozsudku s tým, že krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak v nižšej výmere, bolo potrebné zrušiť aj výrok o vine a to z toho dôvodu, že po rozhodnutí okresného súdu nadobudol účinnosť Zákon č. 214/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorý s účinnosťou od 1. augusta 2019 okrem iného novelizoval aj skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. V čase rozhodovania krajského súdu tak bolo potrebné z dôvodu ukladania trestu krajským súdom po účinnosti tejto novely podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., dať do súladu aj výrok o vine, resp. právnu kvalifikáciu konania obžalovaného podľa § ustáliť podľa § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Preto pokiaľ ide o samotný výrok o vine krajský súd stotožniac sa s vykonaným dokazovaním okresného súdu a vyhodnotením tohto dokazovania poukazuje ďalej v celom rozsahu na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného Bc. Q. Y., svedkov U. G., npor. I. G. Q., ppor. I. I. K. a I. C. a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný V. C. Q. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 16.1.2019 išiel autom z Košíc na Zemplínsku Šíravu, pričom cestou sa rozhodol, že sa pôjde niekde najesť. Obžalovaný teda odbočil z hlavnej cesty doprava na nejakú vedľajšiu cestu a zastavil na pravej strane na parkovisku, nakoľko na ľavej strane cez cestu bola nejaká reštaurácia. Keď obžalovaný vošiel do reštaurácie, sadol som si a prišla k nemu čašníčka, ktorá mu dala jedálny lístok s tým, že obžalovaný jej povedal, že si niečo vyberie. Čašníčka potom odišla a obžalovaný začal hľadať vo vrecku svojej bundy, ktorú si predtým prehodil cez stoličku, svoj mobilný telefón. V tom čase bolo v reštaurácii viacero ľudí, pričom obžalovaný si pamätal, že hneď za ním pri stole sedela nejaká partia asi troch ľudí s tým, že pri tomto stole hneď za chrbtom ku obžalovanému sedel tiež niekto na stoličke. Vtedy si obžalovaný všimol, že po ľavej strane hneď vedľa ľavej zadnej nôžky jeho stoličky je na zemi nejaký obal na doklady. Obžalovaný usúdil, že tento obal nemôže patriť nikomu z ľudí, ktorí boli v tom čase v reštaurácii, a že zrejme vypadol niekomu, kto sedel na stoličke pred obžalovaným. V tom momente to nevyzeralo tak, že by vypadli niekomu, kto bol v tom čase v reštaurácii. Obžalovaný sa preto rozhodol, že tento obal odnesie policajtom, ktorých videl predtým stáť na hlavnej ceste. Obžalovaný teda vstal, obliekol sa a išiel smerom ku salóniku, kde stál a chcel ešte zatelefonovať na políciu, avšak mal vybitý mobilný telefón. Potom obžalovaný normálnym krokom vyšiel z reštaurácie a išiel smerom ku svojmu autu na parkovisko. Po chvíli si obžalovaný všimol, že za ním stoja traja ľudia a o niečom sa rozprávajú a gestikulujú, z čoho mal obžalovaný pocit, že rozprávajú o ňom. Obžalovaný sa preto otočil a išiel naspäť smerom k nim. Vtedy jedna z tých osôb išla smerom k obžalovanému rýchlejším krokom alebo behom. Keď sa stretli asi v polovici cesty, obžalovaný sa toho pána spýtal, či nestratil náhodou doklady, a obžalovaný mu ukázal doklady, ktoré mal v ruke. Tento pán tieto doklady obžalovanému vytrhol z ľavej ruky a niečo rozprával, ale obžalovaný mu nerozumel. Vtedy sa tento pán na obžalovaného zahnal rukou ako keby ho chcel udrieť po hlave, pričom obžalovaný sa uhol a začal od tohto pána utekať preč smerom k nejakému železničnému priecestiu. Vtedy pred obžalovaným išlo nejaké auto smerom, ako utekal obžalovaný, ktoré pred tým železničným priecestím zastavilo, a vystúpili z neho muž a žena. Keď obžalovaný dobehol k nim, tak ten muž sa obžalovaného spýtal, čo sa stalo. Obžalovaný mu vtedy vysvetlil celú situáciu. Vtedy ten muž obžalovanému povedal,

aby išli do reštaurácie, a všetci si to vyjasnili, pričom cestou do reštaurácie ten muž obžalovanému povedal, že je policajt.

Poškodený Bc. Q. W. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 16.1.2019 išiel spolu so svojim 2 alebo 3 kolegami na obed do reštaurácie Slnecný dvor v Michalovciach, pričom na sebe mal vetrovku asi po kolená, pričom v ľavom vrecku vetrovky mal kľúče a v pravom vrecku vetrovky mal čiernu koženú peňaženku, v ktorej mal osobné doklady a finančnú hotovosť. Keď poškodený prišiel do reštaurácie, sadol si za stôl a vetrovku si prehodil cez stoličku, pričom si skontroloval obe vrecká vetrovky, v ktorých mal kľúče a peňaženku. Pri stole sedeli tak, že vedľa poškodeného po ľavej strane sedel kolega a oproti poškodenému sedela kolegyňa. Poškodený si všimol, že za jeho stoličkou bola ďalšia stolička otočená chrbtom k nemu a za ňou bol ďalší stôl, pri ktorom nesedel nikto. Poškodený sa s kolegami naobedoval, pričom potom prišiel za poškodeným z ľavej strany nejaký pán, ktorý sa ho spýtal, či mu niečo nechýba, nakoľko nejaký muž mu prehľadával vrecká na vetrovke, niečo z nich vybral a utiekol preč. Poškodený si hneď skontroloval vrecká na vetrovke a zistil, že z pravého vrecka vetrovky mu chýba peňaženka. Poškodený tomu pánovi povedal, že mu chýba peňaženka, pričom ten pán mu povedal, že ten muž bude zrejme ešte von a že možno poškodený dostihne. Poškodený hneď s tým pánom vybehol z reštaurácie, pričom keď sa poškodený otočil naľavo, tak v diaľke asi 100 metrov uvidel nejakého mladého muža. Ten pán, s ktorým poškodený vybehol von, hneď poškodeného upozornil, že to je ten muž, ktorý mu prehľadával vrecká. Tento muž išiel rýchlym krokom k železničnému priecestiu a poškodený sa preto za ním rozbehol. Keď bol poškodený pri tom mužovi asi 2 až 3 metre, tak naňho poškodený zakričal, aby zastavil, a aby mu vrátil peňaženku. Poškodený si vtedy všimol, že ten muž mal v ľavej ruke jeho peňaženku, pričom sa jednalo o obžalovaného. Obžalovaný vtedy poškodenému povedal, že on peňaženku našiel a podával ju poškodenému. Poškodený si peňaženku zobral a povedal obžalovanému, že peňaženku nenašiel, ale mu ju ukradol. Nato poškodený pristúpil bližšie k obžalovanému a chcel ho zadržať. Obžalovaný sa však otočil a začal utekať smerom k železničnému priecestiu, pričom poškodený sa rozbehol za ním. Potom si poškodený všimol, že cez železničné priecestie prechádzalo nejaké auto, ktoré zastavilo a vystúpili z neho nejakí ľudia. Obžalovaný pribehol k nim a začal kričať, že ho poškodený naháňa. Keď poškodený pribehol k nim, tak si všimol, že tí ľudia, ktorí vystúpili z auta, sú jeho kolegovia kriminalisti, ktorí robia na operatívnom oddelení. Poškodený im vtedy vysvetlil, že obžalovaný mu ukradol peňaženku a oni ho potom zadržali.

Svedok U. G. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 16.1.2019 sedel v reštaurácii Slnecný dvor spolu so svojim kamarátom I. C., pričom si všimol, že do reštaurácie prišiel obžalovaný a sadol si za stôl, ktorý bol vzdialený od stola, kde sedel svedok asi 5 - 6 metrov. Obžalovaný sedel presne oproti svedkovi čelom k nemu. Hneď vedľa tohto stola sedela partia asi štyroch ľudí, pričom obžalovaný sedel chrbtom za stoličkou poškodeného Q. W., ktorého vtedy svedok ešte nepoznal. Obžalovaný ako aj poškodený mali prehodené vetrovky cez stoličku, pričom svedok mal celý čas výhľad na obe vetrovky. Potom si svedok všimol, ako obžalovaný siaha rukou do vrecák svojej vetrovky a po chvíli začal siahať pravou aj ľavou rukou do vrecák vetrovky poškodeného. Keď obžalovaný siahal do vrecák, tak sa musel trochu skloniť, avšak svedok nevidel, žeby sa obžalovaný zohol pod stôl. Vrecká predmetných vetroviek boli síce nižšie ako hrana stola, za ktorým sedel obžalovaný, avšak svedok videl, ako obžalovaný siaha do vrecák vetrovky aj pod stolom, nakoľko stôl mal iba štyri nôžky. Medzi stolom, kde sedel svedok, a stolom, kde sedel obžalovaný, sa navyše nenachádzali žiadne iné stoly alebo stoličky, ktoré by svedkovi bránili vo výhľade. Svedok bol z toho zaskočený a hneď na to upozornil aj svojho kamaráta I. C.. C. si svedok všimol, ako obžalovaný z vrecka vetrovky poškodeného niečo vybral a hneď na to sa postavil a odišiel preč bez toho, aby si niečo objednal. Svedok na to pristúpil k poškodenému a spýtal sa ho, či mu niečo nechýba, nakoľko jeden pán mu niečo asi vytiahol z vetrovky. Poškodený siahol do vrecka vetrovky a povedal, že mu chýba peňaženka. Nato svedok spolu s poškodeným vyšli z reštaurácie a videli, ako obžalovaný kráča smerom ku koľajniciam, pričom obžalovaný už bol od reštaurácie vzdialený dosť ďaleko. Poškodený ako aj svedok začali za obžalovaným utekať. Keď poškodený obžalovaného dobehol, tak sa začali spolu rozprávať, pričom obžalovaný začal vysvetľovať, že peňaženku našiel. Potom z druhej strany prišli policajti, ktorí obžalovaného zadržali.

Svedkyňa npor. I. G. Q. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako policajтка na OR PZ Michalovce, druhé operatívne oddelenie, odbor kriminálnej polície, pričom dňa 16.1.2019 vykonávala operatívnu službu spolu s kolegom ppor. I. I. K.. Obaja išli na služobnom motorovom vozidle po ul. Továrenskej smerom k železničnému priecestiu. Po ľavej strane sa nachádzala reštaurácia Slnecný dvor, pričom svedkyňa si spolu s kolegom všimli, že popri reštaurácii bežal obžalovaný, pričom z

reštaurácie vybehol poškodený Q. W. a bežal za obžalovaným. Svedkyňa spolu s kolegom dobre poznajú poškodeného Q. W., nakoľko poškodený je taktiež policajt. V tej chvíli svedkyňa spolu s kolegom uvedomili, že sa niečo deje, preto autom predbehli obžalovaného, zastavili a obaja vystúpili z vozidla. Svedkyňa spolu s kolegom potom išli k obžalovanému a keď sa stretli, tak im obžalovaný povedal, že ho naháňa nejaký pán a že nevie prečo. Potom k nim prišiel aj poškodený, ktorý im povedal, že ho obžalovaný okradol, že mu ukradol peňaženku.

Svedok ppor. I. I. K. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako policajt na OR PZ Michalovce, druhé operatívne oddelenie, odbor kriminálnej polície, pričom dňa 16.1.2019 mal službu spolu s npor. I. G. Q.. Obaja išli služobným motorovým vozidlom po ulici Pekárenskej, kde si z auta všimli, že po ulici beží ich kolega poškodený Q. W. za obžalovaným, pričom bežali smerom k železničnému priecestiu. Z tohto dôvodu svedok s kolegyňou zastavili vozidlo v blízkosti železničného priecestia a vystúpili z vozidla, pričom sa stretli s obžalovaným. Potom k nim prišiel aj poškodený a povedal im, že ho obžalovaný okradol, že mu ukradol peňaženku.

Svedok I. C. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 16.1.2019 bol v reštaurácii Slnčný dvor v Michalovciach spolu s kolegom U. G.. V tejto reštaurácii sa nachádza salónik, pričom medzi salónikom a reštauráciou sa nachádza posuvná stena, ktorá sa v prípade potreby otvára. Táto posuvná stena bola v tom čase otvorená. Svedok sedel s kolegom U. G. v pravom rohu predmetného salónika pri obdĺžnikovom stole so štyrmi stoličkami tak, že obaja sedeli na krajných stoličkách smerom od pravej steny, pričom kolega U. G. sedel pri zadnej stene a mal výhľad do salónika a reštaurácie, pričom svedok sedel oproti nemu a mal výhľad na zadnú stenu. U. G. upozornil svedka, že sa mu niečo nezdá na istom pánovi, ktorý sedel za chrbtom svedka v pravej časti otočený tým istým smerom ako svedok. Svedok sa vtedy otočil a videl sedieť toho pána na stoličke za stolom, ktorý bol pred vstupom do salónika, pričom ten pán sedel čelom ku salóniku, teda čelom k stolu, kde sedel svedok. Za stolom, kde sedel ten pán, bol stôl, kde sedel poškodený, ktorý sedel na stoličke chrbtom ku stoličke toho pána. Poškodený mal cez stoličku prehodenú svoju vetrovku, avšak svedok nevie, či aj ten pán mal prehodenú vetrovku cez stoličku. Stôl, kde sedel svedok, bol vzdialený od stola, kde sedel tento pán, asi 4 - 5 metrov, pričom v priamej línii medzi týmito stolmi nebol žiaden stôl. Môže byť, že sa tam nachádzala stolička, ktorá bola oproti stoličke toho pána, avšak táto stolička nebránila vo výhľade svedka pod stôl, kde sedel ten pán. Svedok si vtedy všimol, akoby sa vetrovky zahýbali, akoby ten pán niečo hľadal vo vreckách vetrovky, avšak svedok nevedel uviesť či vo svojej alebo vo vetrovke poškodeného. U. G. vtedy svedkovi povedal, že sa mu zdalo, že ten pán niečo vytiahol z vrecka vetrovky poškodeného. Potom U. G. svedkovi povedal, že tento pán sa nečakane zdvihol bez toho, aby si niečo objednal, a odišiel z reštaurácie preč. U. G. potom vstal a išiel za poškodeným. Potom poškodený spolu s U. G. a ešte nejakým kolegom poškodeného vyšli von z reštaurácie na ulicu. Svedok ostal sedieť v reštaurácii a nevedel uviesť, čo sa dialo potom.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal aj krajský súd zato, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Obžalovaného zo spáchania tohto skutku usvedčuje výpoveď svedka U. G., ktorý videl, ako obžalovaný vybral niečo z vrecák vetrovky poškodeného Q. W. a následne odišiel z reštaurácie. Z výpovede poškodeného Q. W. pritom vyplýva, že skutočne mu v predmetnej reštaurácii z pravého vrecka vetrovky zmizla peňaženka, pričom následne, keď poškodený dobehol obžalovaného vonku pred reštauráciou, mal obžalovaný túto peňaženku v ruke.

Obhajoba obžalovaného, že peňaženku iba našiel na zemi pri stoličke a chcel ju odovzdať policajtom, ktorých videl predtým stáť na hlavnej ceste, je nelogická a na základe dokazovania vykonaného okresným súdom aj podľa názoru krajského súdu v celom rozsahu vyvrátená.

Aj podľa názoru krajského súdu treba v prvom rade poukázať nato, že táto verzia obžalovaného je vyvrátená výpoveďou svedka U. G., ktorý jasne pri výsluchu uviedol, že videl, ako obžalovaný siaha rukami do vrecák vetrovky poškodeného a práve odtiaľ niečo vybral, pričom práve táto skutočnosť ho zaskočila natoľko, že nato hneď upozornil aj svojho kamaráta I. C. a následne aj samotného poškodeného. O pravdivosti výpovede tohto svedka nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, nakoľko tento svedok obžalovaného nepozná a nemá teda dôvod krivo ho obviňovať z trestného činu, pričom správanie svedka zodpovedá presne tomu, čo by urobila väčšina ľudí, ak by skutočne videla to, čo uviedol svedok.

Naopak, presne tak, ako to uviedol okresný súd, správanie obžalovaného nezodpovedá tomu, ako by sa zachoval bežný človek v prípade, ak nájde v reštaurácii na zemi peňaženku. Je totiž logické a prirodzené sa v takomto prípade spýtať najbližšie sediacich ľudí, či táto peňaženka nepatrí náhodou im, a ak by im nepatrila, tak túto peňaženku odovzdať niekomu z personálu reštaurácie pre prípad, žeby skutočný vlastník túto peňaženku hľadal. Obhajobu obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, že peňaženku chcel odovzdať hliadke polície niekde na hlavnej ceste považoval aj krajský súd za absurdnú, až nezmyselnú.

Na základe vykonaného dokazovania mal teda aj krajský súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zato, že obžalovaný peňaženku poškodeného nenašiel na zemi pri stoličke, ale ju vybral z vrecka vetrovky poškodeného a následne s ňou odišiel z reštaurácie v úmysle si ju ponechať.

V nadväznosti na dôvody podaného odvolania zo strany obhajoby sa krajský súd stotožnil aj s procesným postupom okresného súdu, ktorým nevyhovelo návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka ppor. I.. N. U. k skutočnostiam, prečo ako poverený príslušník PZ zaradil úradný záznam zo dňa 16.1.2019 do vyšetrovacieho spisu na čl. 1 a k okolnostiam obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, nakoľko ani podľa názoru krajského súdu neboli tieto skutočnosti dôležité pre objasnenie trestnej činnosti obžalovaného, resp. nemajú žiadny vplyv na záver o jeho vine v predmetnej trestnej veci.

Okresný súd nepochybil ani keď nevyhovelo návrhu na vykonanie dôkazu - previerky výpovede svedka U. G. na mieste samom, nakoľko aj podľa názoru krajského súdu tento svedok jednoznačne pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že jasne videl, ako obžalovaný niečo vyberá z vrecka vetrovky poškodeného, pričom svedok mal po celý čas dobrý výhľad na vetrovku poškodeného a to aj pod stolom s tým, že medzi stolom svedka a stolom obžalovaného sa nenachádzali žiadne iné stoly alebo stoličky, ktoré by mu bránili vo výhľade, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok I. C..

Podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ide o ustanovenie, ktorým sa v Trestnom zákone priamo reaguje na ustanovenie Trestného poriadku, ktoré v § 488a upravuje zohľadňovanie odsúdení súdmi členských štátov Európskej únie. Vzťahuje sa len na právoplatné rozhodnutie členského štátu Európskej únie, pričom takéto odsudzujúce rozhodnutie sa považuje za rovnocenné s právoplatným odsúdením súdom Slovenskej republiky a s tým, že táto rovnocennosť platí len pre účely trestného konania, napríklad pri určení recidívy, pričom podmienkou pre takýto postup je len obojstranná trestnosť, t. j. musí ísť o čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, čo je s aplikáciou na predmetnú trestnú vec nepochybné.

Krajský súd kvalifikoval (po nadobudnutí účinnosti Zákona č. 214/2019 Z. z.) konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tým, že si prisvojil cudziu vec - koženú peňaženku poškodeného Q. W. tým, že sa jej zmocnil tak, že ju vytiahol z vrecka vetrovky poškodeného, ktorú mal poškodený pri sebe prevesenú cez stoličku. Konanie obžalovaného zároveň krajský súd kvalifikoval aj podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (účinného od 1. 8. 2019) a to s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa tohto skutku dopustil, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Chrudimi zo dňa 12. 9. 2017 sp. zn. 2T/60/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové - pobočka Pardubice zo dňa 12. 12. 2017 sp. zn. 13To/458/2017.

Z hľadiska vyhodnotenia subjektívnej stránky konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol 4-krát trestne stíhaný na území Slovenskej republiky a to v rokoch 2003 až 2014 s tým, že v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/44/2003 došlo k upusteniu od potrestania. Následne v ďalších troch trestných veciach mu bol uložený peňažný trest a následne dvakrát podmienený trest odňatia slobody za trestné činy krádeže s tým, že vo všetkých prípadoch platí fikcia neodsúdenia a teda sa naňho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Chrudim zo dňa 12. 9. 2017 sp. zn. 2T/60/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Hradec Králové - pobočka Pardubice zo dňa 12. 12. 2017 sp. zn.

13To/458/2017 pre zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 3, 4 písm. a/ Tr. zák., pokračovací zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a pokračovací zločin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do väznice s ostrahou.

Uznesením Okresného súdu v Trutnove zo dňa 25. 6. 2018 sp. zn. 3PP/49/2018 bol odsúdený V.. C. Q. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody a bola mu stanovená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 6. 2018.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody vyhodnotil konanie obžalovaného z hľadiska spôsobu spáchania trestného činu ako jednoduchú krádež, ktorou bola spôsobená z hľadiska vyhodnotenia následku nízka škoda v celkovej výške 109,60 eur, ktorá v konečnom dôsledku bola poškodenému vrátená. Je síce pravdou, že obžalovaný je t. č. v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia vo vyššie uvedenej trestnej veci súdov Českej republiky, čomu zodpovedá uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak uloženie trestu vo výmere 18 mesiacov okresným súdom, považoval krajský súd za neprimerane prísny trest a to jednak vzhľadom na spôsob spáchania skutku a aj výšku spôsobenej škody a v konečnom dôsledku aj vzhľadom na skutočnosť, že vo všetkých predchádzajúcich odsúdeniach súdom Slovenskej republiky sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z uvedených dôvodoch zároveň krajský súd považoval uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne za trest, ktorý za daných okolností spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pre výkon tohto trestu aj krajský súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k zaradeniu obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia však považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v zmysle citovaného ustanovenia § 7b ods. 2 Tr. zák. by zrejme mohlo prichádzať do úvahy aj jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu v predmetnej trestnej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Výkon trestu odňatia slobody v posledných 10-tich rokoch na území Slovenskej republiky nie je zákonnou podmienkou ustanovenia § 48. Ak sa teda v zmysle citovaného ustanovenia § 7b ods. 2 Tr. zák. zohľadňuje právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky a v dôsledku toho dochádza v predmetnej trestnej veci k naplneniu pojmového znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže aj podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., t. j. že obžalovaný už bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, aj keď súdom iného štátu Európskej únie, zrejme prichádza do úvahy aj konštatovanie, že bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu v predmetnej trestnej veci vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin, čo napĺňa zákonné podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd sa však touto otázkou ďalej nezaoberal, keďže v zmysle zásady zákazu reformatio in peius zakotvenej v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. por. nebolo možné z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného zmeniť napadnutý rozsudok z jeho neprospech.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.